

Posudek vedoucího závěrečné práce

Téma: **Objekt jako ústřední bod v prostoru**

Řešitel/ka: Barbora Pilařová

Obor studia: B AJ – VV

Typ studia: prezenční

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. A. Michal Sedlák

Konzultant: PhDr. Leonora Kitzbergerová

Barbora Pilařová se velmi upřímně a usilovně snažila uchopit téma a pojmout toto zadání jako metaforu nejen pro teoretické a výtvarné bádání, ale i jako inspiraci pro pedagogické zhodnocení. Zdá se, že pro její úvahy jsou stěženi pojmy domov, příroda a les.

Bohužel však bakalářská práce Barbory Pilařové hned na první pohled upoutá nevyrovnaností jazykovou, stylistickou a také obsahovou. V práci se nacházejí zajímavé myšlenky, cenné vlastní postřehy, s kterými studentka ale dále aktivně nepracuje. Práci také poněkud přitěžuje fakt, že Barbora vnímá les obecně jako únik od světa mezi lidmi. Na tomto romantickém momentu by sice nemuselo být nic závadného, protože z historie bychom mohli najít poměrně dost příkladů tohoto principu, je ale škoda, že bakalářské práci schází určitý nadhled skrze prožitek určité životní zkušenosti. Studentka sice zajímavě popisuje situace, které v lese prožila, o konkrétním místě a jeho charakteru není možné si udělat specifitější představu, ačkoli víme, že se její mysl upíná k oblasti Brd. Přestože tedy autorka citlivě vnímá své okolí, je ve svém výtvarném a pedagogickém uvažování zatím poměrně pasivní a často není prosta určitých naivismů (např. str. 25). Pokud se tedy bezcílně touláme, nemusí to nutně znamenat, že nevíme, kam jdeme. Divokost přírody přece můžeme zažít v každém okamžiku a člověk často tyto metafory komponováním prostoru vytváří (např. bludiště). Posluchačka také v textu opakuje stále stejné teze, věty bez určitého záměru v k celku a i přes určitá doporučení se omezuje na uvádění převážně jednoho autora jako odkazu k určitému problému (Václav Cílek). Taktéž uvádění jako autority v kontextu s nastolenou otázkou herce Duška v takové míře je poněkud zavádějící. Andy Goldsworthy se k zaměření autorky určitě hodí, bylo by však vhodné, kdyby své zkoumání podpořila i jinými současnými autory ze světa výtvarného umění. Ve výtvarné části se Barbora Pilařová zaměřila na jisté vyrovnávání s novým životním prostředím a hledá logicky les, který ráda vyhledává. Nápad s ritualizovaným rozloučením se starým lesem je nosný, výtvarně je však slaběji uchopený. U ostatních „hledání“ je koncept rozostřen mezi pojem ústřední a domov.

Didaktická část obsahuje mnoho inspirativních nápadů, které zde studentka vhodně propojuje s výtvarnými autoritami. Až na závěr je z textu možné se dovědět, pro jakou věkovou skupinu žáků posluchačka pedagogický náhled koncipuje. Z této koncepce je také znát, že je zapotřebí větší praxe k přehodnocení některých průběhů a náplně hodiny. Z tohoto pohledu je asi nejzajímavější úkol s vyplňováním skulin.

Navrhované hodnocení: dobře.

Mgr. A. Michal Sedlák Dne 7. 1. 2016